

SOS

SOS — опит да се намерят очертанията на истинското демократично пространство

“Рамковата конвенция си остана абстрактна правна норма без всякаква връзка с практиката - както за политиците, така и за гражданите, включително и за малцинствата.”/Бозева, 2001, Етнодиалог, бр.2 “Флиртът с правата на малцинствата вече трябва да свърши”/

“Две легла, помежду им - място за още едно. В кривата и неваросвана още стена - дупка - напълнена с вестници. Зимата там ще бъде пъхнат кюнецът. А печката ще измести едното легло. Това е цялата къща. С цялата покъщнина. Обитателите са седмина. Двама безработни родители. Бащата с цироза. Едното дете с рак на кожата. Майката му дава да суче. Не защото има какво, а за да се залъгва. Децата са гладни. Не се хранят от няколко дни. Семейният доход - една пенсия по болест. Семейството е типично, ако не за цялото Столипиново, то поне за улица “Армеец”. Семейства с по три и повече деца. Малките не ходят на училище, защото нямат с какво - нито грехи, нито пари за учебни пособия. Така те ще останат неграмотни, незнаещи добре български. Ще се лишат от перспективата да научат каквото и да било занаят. Ще се причислят към “общаците” - това са хората, които стават само за неквалифицирана работа.

SOS

Каквата все по -трудно се намира. Няма да могат да си купят друго жилище. Няма да знаят какво да направят, за да узаконят строежа на коптора, в който са се родили. Няма да знаят даже към кого да се обърнат за социална помощ. Защото не могат да облекат дори в думи проблемите си. Това, което те искат, е : днес пари за лекарство, утре - за храна, после - пак за лекарство. / Кварталът и хората. Столипиново - началото на една дълга промяна, София, 1997 г./

“Вече се приемат като даденост различния облик на ромските квартали - физическата им обособеност като гета, липсата на вода, на транспортна и друга инфраструктура в преобладаващата част от тях, почти пълната безработица навсякъде, крайно непълноценното образователно и здравно обслужване на стотици хиляди хора, пълната липса на социална перспектива пред тях. Не говорят ли недвусмислено тези факти, че на ромите традиционно са отреждани занижени социални услуги, неравностойни на тези на останалото население?” /Бозева, 2002 “Новият обществен договор”, Етнорепортер, 2002/1 /